



Uzturēt ielas palīdzēs meteoroloģiskās stacijas



Šonedēļ uzņēmuma «Uni San» speciālisti veica priekšdarbus sensoru uzstādīšanai pie meteoroloģiskās stacijas Rīgas ielas un Brīvības bulvāra krustojumā. Foto: Ivars Veiliņš

Anna Afanasjeva

Jelgavā uzstādītas divas meteoroloģiskās stacijas un trīs vietās izvietoti meteostaciju ceļa seguma sensori, lai ziemas apstākļos operatīvi un atbilstoši laika apstākļiem varētu organizēt pilsētas ielu apsaimniekošanu un uzturēšanu.

Aģentūras «Pilsētsaimniecība» projektu vadītājs Gints Reinsons stāsta, ka uzstādītās iekārtas pilsētas ielu uzturēšanas uzņēmumu un aģentūru «Pilsētsaimniecība» ar īsziņu starpniecību informēs par krāsām laika apstākļu izmaiņām, piemēram, strauju temperatūras maiņu, apledošanas izveidošanu. Bet ikdienā visiem iesaistītajiem speciālistiem būs pieejami datorā apkopotie dati

tabulu un diagrammu veidā. Savukārt no Brīvības bulvāra un Rīgas ielas krustojuma papildu būs iespēja apskatīt ceļa seguma stāvokli arī fotogrāfiju veidā. Tāpat ceļa seguma sensori nosaka sāls koncentrāciju, kas atvieglos ielu apsaimniekotāju veikuma kontroli.

«Ceļu uzturēšanas uzņēmums, fiksējot izmaiņas un redzot, ka normālus braukšanas apstākļus nomaina kailsals vai

sākas atkala, varēs attiecīgi rīkoties un savlaicīgi parūpēties par ielu kaisīšanu ar sāls maisījumu,» gaidāmās priekšrocības ieskicē G.Reinsons, piebilstot, ka perspektīvā, paplašinot meteoroloģisko staciju iespējas, vēl savlaicīgāk varēs prognozēt ielu apledošanu, biezu miglu vai citus satiksmes dalībniekiem nelabvēlīgus apstākļus un attiecīgi reaģēt.

(Turpinājums 3.lpp.)

Pils austrumu puse būs gaiša

Ritma Gaidamoviča

Šonedēļ pie Jelgavas pils austrumu fasādes ierakti kabeli elektrības piegādei, bet nākamajā nedēļā jau plānots uzstādīt pirmos gaismas ķermeņus. Visus darbus cer pabeigt līdz 18. novembrim, lai diennakts tumšajā laikā izgaismota būtu ne tikai pils dienvidu, bet arī austrumu daļa.

Latvijas Lauksaimniecības universitātes (LLU) direktors Andrejs Garančs stāsta, ka patlaban strādnieki beiguši zemē ierakt kabelus elektrības piegādei, drīzumā sāks sagatavošanas darbus, lai jau nākamajā nedēļā varētu uzstādīt

pirmos gaismas ķermeņus pils austrumu fasādes daļā. «Gaismekļi jau ir pie mums. Kopumā, tāpat kā dienvidu daļā, arī austrumu fasādes daļā, kas redzama, braucot no Rīgas puses, būs uzlikti 46 gaismas ķermeņi – 32 no tiem ierakti zemē un 14 lieli prožektoru,» tā A.Garančs. Zemē ieraktie gaismekļi spilgti izceļ vertikālās kolonnas un augšējās dzegas, bet 14 lieli prožektoru dos vispārēju apgaismojumu un reizē mazinās asos kontrastus.

Taču paralēli izgaismošanas darbiem ikviens vēl tiek aicināts piedalīties akcijā «Dāvini gaismu Jelgavas pilij!» un ziedot naudu, to pārskaitot uz bankas kontu vai ievietojot ziedojumu kastītē LLU.

LLU lietu pārvaldnieks Jānis Sprukts stāsta, ka patlaban ar iedzīvotāju un uzņēmēju atbalstu



saziedoti teju 18 tūkstoši latu, taču tā joprojām nav pietiekama summa. «Jāatzīst, ka ziedotāji akcijā iesaistās aktīvi, taču joprojām ikvienu aicinām ziedot, lai savāktu atlikušo nepieciešamo naudas summu,» tā J.Sprukts.

LLU direktors neslēpj, ka arī universitāte finansiāli darīs visu

iespējamo, lai līdz valsts svētkiem pils austrumu daļu izgaismot.

Banku konti, uz kuriem var pārskaitīt ziedojumus pils izgaismošanai, pieejami «Jelgavas Vēstneša» mājas lapā (www.jelgavasvestnesis.lv) un LLU mājas lapā (www.llu.lv).

Aicina ziedot valsts svētku salūtam

Anna Afanasjeva

Lai Latvijas 90. dzimšanas dienas svētku salūts 18. novembrī izdotos krāšņs un ilgi paliktu atmiņā, Jelgavas Ražotāju un tirgotāju asociācija un pilsētas dome, kā ik gadu, uzņēmējus un citus interesentus aicina ziedot līdzekļus svētku ugošanai. Šim skaistajam svētku mirklim līdzekļus iecerēts atvēlēt vismaz iepriekšējā gada līmenī, savācot 4500 latu.

Jelgavas Ražotāju un tirgotāju asociācijas valdes priekšsēdētājs Imants Kanaška apliecinā, ka, turpinot tradīciju, arī šoruden uzņēmēji sadarbībā ar pašvaldību rūpēsies, lai sagādātu prieku jelgavniekiem un visiem ciemiņiem, kas valsts dzimšanas dienas salūtu vēlēšies noskatīties mūsu pilsētā. «Citādi nevar būt, jo ik gadu šis pasākums pulcē daudz apmeklētāju, kas savukārt liecina, cik ļoti cilvēkiem tas patīk,» pauž I.Kanaška. Pērn salūtam izlietoti 4500 latu. No iepriekšējās reizes svētku

ugupošanai izveidojies līdzekļu atlikums 2565 latu apmērā.

Svētku ugošana tāpat kā iepriekšējos gados tiks uzticēta SIA «Jelgavas Lija» – uzņēmumam, kas ilgstoši apliecinājis savu profesionalitāti un ne vienu vien gadu priecējis lielus un mazus skatītājus ar skaistu ugošanas priekšnesumu. «Salīdzinājumā ar citviet redzētajiem salūtiem šeit ne reizi neesam vilušies, tālab nekādi eksperimenti nav nepieciešami,» uzsvēr I.Kanaška, piebilstot, ka pašlaik nevar pateikt, cik iespaidīgs nozīmīgajā valsts dzimšanas dienā varētu izdoties salūts. Arī iepriekšējās reizēs ziedojumi no uzņēmējiem un citiem interesentiem kontā ienākuši līdz pašiem valsts svētkiem.

Ziedošanas kārtība svētku salūtam nav mainījies – līdzekļus var ieskaitīt Jelgavas Ražotāju un tirgotāju asociācijas kontā: reģ. Nr. 40008015856, SEB banka, kods UNLALV2X, konts LV34UNLA0008000700843, ar norādi «Svētku ugošanai». Tāpat ziedot salūtam var, veicot pārskaitījumu pašvaldības aģentūras «Kultūra» ziedojumu kontā: reģ. Nr. LV90001282471, SEB banka, UNLALV2X, konts LV91UNLA0050001058011, ar norādi «Svētku ugošanai».

Sāk izrotāt pilsētu

Ritma Gaidamoviča

Šonedēļ pilsēta pamazām iegūst svētku rotu, gaidot Lavijas dzimšanas dienu.

Aģentūrā «Pilsētsaimniecība» informē, ka līdz bruņoto spēku militārās parādes ģenerālmēģinājumam, kas notiks sestdien, 1. novembrī, svētku rotājumi būs izkārti jau uz abiem tiltiem – pāri Driksai un Lielupei –, Uzvaras ielā un Lielajā ielā. Pilnībā pilsētu plānots izrotāt nākamnedēļ.

Aģentūras «Pilsētsaimniecība» Projektu nodaļas vadītāja Daina Done informē, ka šogad, veidojot svētku noformējumu, tiek turpināta jau pērn aizsāktā ideja – rotājumi veidoti pēc vadmotīva «Plūstoša upe» jeb valsts karogi dažādās vietās un formās, kas visi ataino plūstošu upi.

Pilsētas tiltu dekorēšanai plānots izmantot jau pērn izveidotos un redzētos karodziņus plūstošas upes veidolā, bet pārējās vietās būs dažādi jauni plakāti, karogi.

D.Done stāsta, ka darbus uzticēts veikt uzņēmumam «Mitavas elektra».

Telefonakcija

31. oktobrī no pulksten 11 līdz 12

«Jelgavas Vēstneša» redakcijā uz lasītāju jautājumiem atbildēs

Jelgavas domes priekšsēdētājs Andris Rāviņš.

Telefonakcijas laikā jautājumus Jelgavas mēram iespējams uzdot, zvanot pa tālruni 63048801. Savukārt līdz 31. oktobrim jūsu jautājumus gaidīsim arī elektroniski pa e-pastu: redakcija@zi.jelgava.lv.



«Tādu statistiku gan neapkojam», «Tā ir runa ar diviem galiem» – šis ir divas visbiežāk dzirdētās frāzes, aptaujājot Latvijas Lauksaimniecības universitātes fakultāšu dekanus par klātienē studentiem, kas paralēli mācībām strādā. Vieni piesauc vispārējo ekonomisko situāciju valstī, citi – dažādo ģimenes materiālo stāvokli, kas studentiem spiež mācības apvienot ar darbu. Dekāni atzīst: ja pirmajos kursos situācija vēl ir puslīdz normāla un jaunieši tomēr priekšroku dod mācībām, tad nākamajos gados jau vairums tomēr meklē darbu.

Šķiet, visnotaļ paradoksāla situācija izveidojusies Veterinārmedicīnas fakultātē. Dekāns Gunārs Pētersons atzīst: kaut arī studentiem ir pietiekams skaits budžeta vietu, tās nav aizpildītas. «Te jau ir tā runa ar diviem galiem – tev ir iespēja studēt budžeta grupā, taču students sāk strādāt, kļūst nesekmīgs, nonāk maksas grupā un tad no savas algas spiests segt vienu no augstākajām

studiju maksām – 1800 latu gadā. Un tas ir tikai loģiski, ka šajās sacensībās zaudē mācības. Strādniekam nedēļā paredzētas 40 darba stundas – laiks, kas jāpavada darbā. Līdzīgi arī studentiem, jo arī studijas ir darbs – viņiem šīs 40 stundas tiek rēķinātas tā: 20 stundas lekcijas un 20 stundas patstāvīga darba. Kas sanāk, ja tam klāt vēl ir algots darbs?! Tikai retajam to izdodas veiksmīgi apvienot,» tā G.Pētersons.

«Jā, no vienas puses, materiālo nodrošinājumu varētu risināt ar kredītu palīdzību, kas ir pieejami, taču, no otras, – studenti ļoti piesardzīgi izturas pret parādsaistībām. Tieši tāpēc nekas cits neatliek, kā meklēt darbu. Tas taču ir saprotams, ja valsts izglītību nevirza kā prioritāti, cita ceļa nav. Šodien pat mums no 25 cilvēku grupas tikai divi saņem stipendiju. Tā paaugstināta līdz 70 latiem, taču, ja to nav saņemti tikai divi cilvēki, tas nav risinājums. Protams, arī mūsu studenti strādā, turklāt strādā jebkuru darbu, kur var

nopelnīt. Tikai daļai tas saistīts ar nākamo specialitāti – vairums spiesti izvēlēties to, kas pieejams, un strādāt par bārmēni, dežurantu, naktssargu,» stāsta Tehniskās fakultātes dekanis Māris Ķīrsis.

Lauku inženieru fakultātes dekanis Ritvars Sudārs, izprotot studentu situāciju, tomēr saskata arī citu iespēju. «Jā, nav naudas, lai studētu, jauniešiem sākot strādāt, mācībās parādās astītes, vairs nespēj tikt līdzī kursam, paliek otru gadu... Kas sanāk? Mācību process tā ieviecas, ka, iespējams, finansiāli izdevīgāk studentam būtu bijis maksimāli īsā termiņā pabeigt studijas un tad ar vērienu ķerties karjeras veidošanai, nevis izstiept šo procesu, kā rezultātā neiegūst ne studijas, ne karjera,» spriež R.Sudārs.

Kaut arī visu fakultāšu dekāni piekrīt, ka augstskolā prioritātei jābūt studijām, mācību spēki tomēr izprot arī studentu situāciju. «Atrunāt vai aizliegt strādāt mēs nevienam nevaram,» piebilst dekāni.

Darba dēļ pazaudē budžeta vietu

Arvils Agarskis, LLU Pārtikas tehnoloģijas fakultātes ēdināšanas un viesnīcas uzņēmējdarbības specialitātes 2. kursa students:

«Patstāvīgs esmu kopš 18 gadu vecuma, tādēļ likumsakarīgi šķita arī studijas apvienot ar darbu. Pašlaik esmu viesu uzņemšanas dienesta speciālists uzņēmumā «Kolonna Hotel grupa», paralēli arī strādēju klātienē, jo, mācoties neklātienē, gadu sanāktu zaudēt. Lekcijas – dienā, darbs – vakaros un naktīs Rīgā. Protams, to visu apvienot nav viegli, jābūt milzīgam gribasspēkam, taču padoties negrāso, vēl jo vairāk tādēļ, ka man ir kluss sapnis par savu uzņēmumu jomā, kurā studēju, un tas motivē «neielaist» mācības.

Šogad diemžēl par mācībām maksāju pats – vēl 1. kursā biju budžeta grupā, taču iepriekšējā darba dēļ tiku pie diviem parādiem – vienkārši darba devējs nebija

atsaucīgs, lai es strādāšanu varētu apvienot ar studēšanu, un man beidzot kļuva sevis žēl – nomainīju darbu. Es vienlīga tikšu atpakaļ budžeta grupā! Kāpēc mācīties par maksu, ja var par velti?!

Kopumā man sanāk strādāt kādas trīs naktīs nedēļā. Dzīvoju Jelgavā, darbs – Rīgā, un tad nu sanāk: no rīta atbraucu no Rīgas uz lekcijām, bet pēc tam vakarā atkal uz darbu... Grūti. Sāpīgākais jau ir tas, ka brīvā laika trūkuma dēļ cieš attiecības ar draudzeni – mums sanāk tā: viens nāk, otrs – iet... Bet man jau vēl jāpagūst mācīties! To visu cenšos izdarīt darbā, kad ir brīvs, guļu, cik jau nu tas iespējams, vilcienā. Taču tas ir tā vērts – esmu neatkarīgs. Turklāt arī kursa biedri lielāko



ties ir atsaucīgi – dažreiz pat no rītiem mani uzmodina, ja esmu aizgūļējis.»

Priekšroka būs studijām

Jūlija Kuzminčuka, LLU Ekonomikas fakultātes uzņēmējdarbības un vadības specialitātes 2. kursa studente:

«Jau septīto mēnesi strādāju bistro «Silva» par bufetes pārdevēju – vasarā tas nebija grūti, taču, septembrī atsākoties mācībām, darbam jau gribēju mest mieru, jo sapratu, ka studēšanu ar strādāšanu apvienot ir grūti, taču saņēmos. Par laimi, darba devējs ir pretimnākošs – tagad esam vienojušies, ka galvenokārt strādāju otrajā maiņā. Un tad nu no rīta līdz pulksten 12 man ir lekcijas, bet no pulksten 12 līdz astoņiem vakarā strādāju. Dažkārt ir ne tikai fiziski, bet arī psiholoģiski grūti – kaut esmu nogurusi, man vienlīga ir jāsmaida un jābūt laipnai pret klientiem. Kopumā nedēļā strādāju četras dienas. Kad mācos? Naktīs! Sevi uzskatu par to apzinīgo studentu, kurai ir svarīgi visu izdarīt laikā. Protams, dažreiz jau gadās arī nokavēt kādu lekciju, taču rēķinos ar to, ka pasniedzēji strādājošajiem studentiem nekādas atlaides nedod. Šķiet, darba dēļ mācību kvalitāte tomēr mazliet



cieš, kaut gan, iespējams, tas tāpēc, ka 2. kursā arī priekšmeti ir grūtāki. Tomēr, ja jūtīšu, ka darbu ar mācībām apvienot kļūst pavisam grūti, no darba nāksies atteikties.

Līdz šim iztiku tikai ar vecāku doto naudu – 15 – 20 latiem nedēļā, taču, vidēji rēķinot, studentam mēnesī vajag nedaudz vairāk par 200 latiem. Manā gadījumā pozitīvi ir tas, ka studēju budžeta grupā un dzīvoju

pie vecākiem. 160 latu nopelnu pati, taču arī vecāki mani turpinā atbalstīt, tāpēc kopumā jau nav nemaz tik traki.

Protams, gribētos strādāt savā profesijā, taču apzinos, ka grūti apvienot darbu manā specialitātē ar studijām, tādēļ, kamēr neatradīšu ko piemērotāku, visticamāk, turpināšu strādāt «Silvā». Starp citu – manā grupā studijas ar darbu apvieno tikai trīs cilvēki.»

Pagaidu darbs iemāca patstāvību

Zane Krūmiņa, LLU Sociālo zinātņu fakultātes iestāžu un uzņēmumu ārējo sakaru specialitātes 3. kursa studente:

«Vairs negribēju dzīvot uz vecāku rēķina, tādēļ pirms kāda gada nopietni pievērsos darba meklējumiem. Arī tādēļ, ka sākām dzīvot kopā ar draugu un mēs paši gribējām uzņemties atbildību par savu dzīvi, būt neatkarīgi no vecākiem.

Ja godīgi – iespējas nekādas plašas nepavērās, jo studijas pārtraukt nedomāju, savukārt dialogs ar darba devēju daudzos gadījumos izvērtās līdzīgs: «Studējat? Klātienē? Mums ir tāds un tāds grafiks. Apvienot nevarēsiet?» Jau pēc pirmajiem darba meklējumiem sapratu, ka studentam, kurš mācās klātienē, darbu nav viegli atrast, jo ir salīdzinoši maz darba devēju, kas būtu pretimnākoši, mudinot arī studijas neatstāt novārtā.

Tad nu man bija divi varianti – strādāt par oficianti vai arī apsardzē. Sociālo garantiju un atalgojuma dēļ izvēlējos otro un pašlaik strādāju Ieslodzījuma vietu pārvaldē – apsargāju Jelgavas cietumu. Mēnesī iekrīt kādas septiņas astoņas maiņas. Tiesa gan – pa 24 stundām katra. Ja jāstrādā darba dienās, ir grūti – no pulksten 8 līdz nākamā rīta aptuveni strādāju, bet pēc tam uzreiz negulejusi uz lekcijām. Dažkārt jau nogurums ir nenormāls, taču man ir stimuls – iegūt izglītību. Protams, ka kavēt studijas sanāk diezgan – nepilnus 50 procentus,



taču tad es esmu pie pasniedzējiem, prasu, kas man papildu jāizdara, un to arī daru. Arī pasniedzēju attieksme ir dažāda – vieni atbalsta strādājošus studentus, īpaši, ja pats students izrāda iniciatīvu mācīties, citi – ne. Esmu sapratusi, ka šajā gadījumā svarīgākā ir paša studenta attieksme un prasme apvienot darbu ar mācībām, turklāt tā, lai neciestu sekmes. Manā gadījumā tas gan neko būtiski nemaina kaut vai tā apsvērums dēļ, ka manā specialitātē nav budžeta grupas – mēs visi par mācībām maksājam. Šim nolūkam esmu bankā aizņēmusies kredītu studiju apmaksai, un tas ir liels atbalsts – pagaidām man vismaz studiju maksa nav jāsedz no savas algas.

Ļoti labi apzinos, ka darbs apsardzē man ir pagaidu – tiklīdz beigšu studēt, meklēšu arī citas darba iespējas, jo varēšu strādāt pilnu darba dienu. Patiesībā to apzinās arī darba devējs – vai-

rākkārt esam pārrunājusī, ka šis darbs nebūs ilglaicīgs, kaut gan arī pašlaik tur strādā jaunieši, kas vēl studē vai augstāko izglītību ieguvuši nesen. Manuprāt, pieņemot darbā studentu, ar to rēķinās lielākā daļa darba devēju. Iespējams, tieši tāpēc studentus darbā pieņemt nelabprāt.

Jau tagad esmu apzinājusī iespējas strādāt savā specialitātē, un piedāvājumi ir vilinoši. Bet pagaidām esmu apmierināta, vēl jo vairāk tādēļ, ka atalgojums, manuprāt, ir ļoti labs, īpaši studentam. Agrāk biju pieradusi izdzīvot ar kādiem 100 – 120 latiem mēnesī, ko deva vecāki. Šajā summā bija iekļauta arī nauda ceļam un mājām, kas vienā virzienā bija pat pieci lati. Bet tagad jau esmu iemācījusies rīkoties ar krietni lielāku summu. Esmu sapratusi, ka pašas pelnītājai naudai ir lielāka vērtība – to vairāk skaiti un pati mācies veidot savu budžetu.»

Stipendijas pārsniedz darba algu

Guntars Gulbis, LLU Meža fakultātes mežinženieru specialitātes 3. kursa students:

«Pašlaik jau divus mēnešus strādāju LLU žurnālā «Plēsums» par videoinženieri, un tas ir mans pirmais legālais darbs. Iepriekš, pateicoties tētim, iesaistījos meža darbos, tostarp jaunaudžu kopšanā. Tiesa gan – pašlaik nekāda lielā alga jau man nesanāk, jo strādāju pusslodzī, taču arī tie 160 lati «uz papīra» studentam ir pieņemami, vēl jo vairāk tādēļ, ka filmēšana un montāža vienlaicīgi ir arī mans hobijs.

Darba iegūšana nebija mērķtiecīga, drīzāk daudz apstākļu sakrītība, jo ekonomiskā situācija nemaz tik dramatiskā man nav – esmu viens no tiem, kas saņem stipendiju 70 latu mēnesī par labām atzīmēm, man vēl pieņākas «Latvijas Valsts mežu» stipendija, ko visā Latvijā ir iespēja iegūt vien astoņiem cilvēkiem, turklāt dzīvoju dienesta viesnīcā ar visiem «lētākās dzīvošanas» priekiem. Ja būtu jāirē dzīvoklis, ar stipendijām vien nepietiktu, bet tagad tā pavisam normāli var izdzīvot ar kādiem 150 latiem mēnesī. Esmu rēķinājis, ka vislielākā naudas summa tiek tērēta tieši ēšanai – pats nemēdzu gatavot, tādēļ parasti ēdu kafējnīcās, ēdnīcās.

Pirmos gadus naudu man deva vecāki – viņi mani un brāli ļoti

atbalsta, jo uzskata, ka mans galvenais uzdevums ir mācīties, taču nu šo naudu – vidēji 100 latu mēnesī – viņi atliek, lai beigās es varu nopirkt kaut ko lielāku, piemēram, mašīnu. Protams, tagad jau arī uz mājām pie vecākiem aizbraucu krietni retāk – ja agrāk to darīju gandrīz katru nedēļas nogali, tad tagad sanāk labi ja reizi mēnesī. Un arī tas nav nekāds lētais prieks – esmu no Jēkabpils rajona, un vienā virzienā ceļš maksā vismaz četrus latus.

Patiesībā, kopš strādāju, noslozde palielinājusies jūtami, un aizvien mazāk laika atliek mācībām. Jā, jā, esmu aizdomājies arī par to, ka darba dēļ varētu ciest manas sekmes, kas savukārt var draudēt ar stipendiju zaudēšanu. Reāli domājot – nopelnu mazāk nekā potenciāli varētu zaudēt, taču vismaz pagaidām izdodas noturēties. Pozitīvi, ka man nav jāšēž visu laiku birojā – man zināms darba plāns, un tas tad



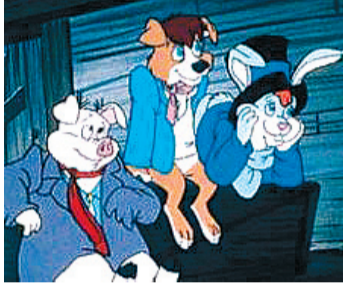
arī jāizpilda, pašam organizējot savu laiku. Protams, lielākoties jau sanāk strādāt brīvdienās un vakaros, taču tādejādi vismaz varu nekavēt lekcijas.

Apzinos, ka nākotnē ar video diez vai saistīšu – kandidateju uz darbu «Latvijas Valsts mežos», kas tomēr garantēs labu atalgojumu, bet pašlaik man galvenais ir studijas.»

Sagatavoja
Kristīne Langenfelde un
Sintija Čepanone
Foto: Ivars Veiliņš

Pirmdiena, 3. novembris

- LTV 1
6.45 «Labrīt, Latvija!»
8.30 «Mīlas viesulis 2». Serāls. 642.sērija.
9.25 «Televeikala skatlogs». «Dzīvīte».
9.55 «Hameleonu rotaļas».



- 15.50 «Kas te? Es te!»*
16.20 «Televeikala skatlogs». «Dzīvīte».
16.50 «Mīlas viesulis 2». Serāls. 642.sērija.
17.45 «Kopā».
18.00 «Šodien Latvijā».
18.30 «Hameleonu rotaļas».

LTV 7

- 6.50 Pekinas olimpiskās spēles.*
8.50 «Televeikala skatlogs». «Top-Shop».
9.05 «Reģionālā attīstība Latvijā. Agro 2008».
9.35 «Smalkā dāma». Serāls. 29.sērija.
10.25 «40 000 jūdžu apkārt zemeslodei».

LNT

- 6.05 «Tīcīgo uzvaras balss».
Kristīgā programma.
6.35 «Billijs un Mendija».
ASV animācijas seriāls. 2.sērija.

- 20.25 Sporta un laika ziņas; «Degpunktā».
21.00 «Negaisa vārti» (ar sub.).
Krievijas seriāls. 4.sērija.
22.05 «Sindbada pēdējais ceļojums» (ar sub.).

TV3

- 5.50 «Mīlēt. Mirt. Un atgriezties».
Venecuēlas seriāls. 30.sērija.
6.45 Hoolaboola. Bērnu rīts.
8.00 «Sargenģelis» (ar sub.).

TV5

- 6.30 «Džoisas Maieres. Prieka pilna dzīve»
(ar sub.). Kristīgais raidījums.
7.00 «Ciemos pie Toфика». Rīts kopā ar ģimeni.
9.00 «Televeikala skatlogs».

Otrdiena, 4. novembris

LTV 1

- 6.45 «Labrīt, Latvija!»
8.30 «Mīlas viesulis 2». Serāls. 643.sērija.
9.25 «Televeikala skatlogs». «Dzīvīte».
9.55 «Hameleonu rotaļas».



- 15.30 «Olivera Tvista piedzīvojumi».
Animācijas seriāls. 33.sērija.
15.50 «Kas te? Es te!»*
16.20 «Televeikala skatlogs». «Dzīvīte».
16.50 «Mīlas viesulis 2». Serāls. 643.sērija.

LTV 7

- 6.50 Pekinas olimpiskās spēles.*
8.50 «Televeikala skatlogs». «Top-Shop».
9.05 «Medicīna un mēs».
9.35 «Smalkā dāma». Serāls. 30.sērija.

LNT

- 6.05 «Tīcīgo uzvaras balss».
Kristīgā programma.
6.35 «Billijs un Mendija».
ASV animācijas seriāls. 3.sērija.



- 10.00 «Ūsainā aukle» (ar sub.).
Serāls. 114.sērija.
10.30 «Mana ģimene – citplanētieši» (ar sub.).
Serāls. 24.sērija.
11.00 «Marina: kaislību vilņos».



- 15.20 «Mīlestību vai naudu?»
16.20 «Sirds uz ledus». Serāls. 83. un 84.sērija.
17.20 «Monte Kristo» (ar sub.).
Krievijas seriāls. 32.sērija.

TV5

- 6.30 «Džoisas Maieres. Prieka pilna dzīve»
(ar sub.). Kristīgais raidījums.
7.00 «Ciemos pie Toфика». Rīts kopā ar ģimeni.
9.00 «Televeikala skatlogs».

Trešdiena, 5. novembris

LTV1

- 6.45 «Labrīt, Latvija!»
8.30 «Mīlas viesulis 2». Serāls. 644.sērija.
9.25 «Televeikala skatlogs». «Dzīvīte».
9.55 «Hameleonu rotaļas».

LTV7

- 6.50 Pekinas olimpiskās spēles.*
8.50 «Televeikala skatlogs». «Top-Shop».
9.05 «Biznesa TV žurnāls».
9.35 «Smalkā dāma». Serāls. 31.sērija.

LNT

- 6.05 «Tīcīgo uzvaras balss».
Kristīgā programma.
6.35 «Billijs un Mendija».
ASV animācijas seriāls. 4.sērija.

TV3

- 5.50 «Mīlēt. Mirt. Un atgriezties».
Venecuēlas seriāls. 32.sērija.
8.00 «Monte Kristo» (ar sub.). Serāls. 32.sērija.
10.00 «Ūsainā aukle» (ar sub.).



- 14.20 «Laimīgi kopā» (ar sub.).
Krievijas seriāls. 35. un 36.sērija.
15.20 «Mīlestību vai naudu?»
16.20 «Sirds uz ledus». Serāls. 85. un 86.sērija.

4.30 «Bez tabu».

TV5

- 6.30 «Džoisas Maieres. Prieka pilna dzīve»
(ar sub.). Kristīgais raidījums.
7.00 «Ciemos pie Toфика». Rīts kopā ar ģimeni.
9.00 «Televeikala skatlogs».

Ceturtdiena, 6. novembris

LTV 1

- 6.45 «Labrīt, Latvija!»
8.30 «Mīlas viesulis 2». Serāls. 645.sērija.
9.25 «Televeikala skatlogs». «Dzīvīte».
9.55 «Hameleonu rotaļas».



- 16.05 «Mazais prātnieks».
16.20 «Televeikala skatlogs». «Dzīvīte».
16.50 «Mīlas viesulis 2». Serāls. 645.sērija.
17.45 «Manas tiesības».

LTV7

- 6.50 Pekinas olimpiskās spēles.*
8.50 «Televeikala skatlogs». «Top-Shop».
9.05 «Televeikala skatlogs». «Pie rīta kafijas».

Atklāj savu Jelgavu!



80. gadu pirmajā pusē arī Jelgavā aktuāls kļūst jautājums par arhitektūras pieminekļu aizstāvību. Ir paredzēts uzspridzināt un nojaukt pareizticīgo baznīcas drupas. Sabiedriskā doma, ko uztur inteliģences pārstāvji, panāk, ka baznīca tomēr netiek nojaukta. Ideja gan ir par tās pārvēršanu kā muzeja filiāli blakus esošajam Ģederta Eliasa Jelgavas Vēstures un mākslas muzejam.



Kur vēl astoņdesmitajos gados glabājās iedzīvotāju uzkrājumi? Ja ne zeķē vai «zemes bankā», tad noteikti krājbankā. To apliecināja šāda krājgrāmatīņa.



1988. gadā notiek Lielupes svētki. Tajos tiek «apbalvoti» lielākie Lielupes piesārņotāji, pasniedzot viņiem rakstus ar šādu tekstu: «Cienījamais vadītāj! Šā gada 31. jūlijā Lielupes svētkos Jūsu vadītais uzņēmums tika apbalvots ar Lielupes Negoda rakstu un medaļu par Lielupes ūdeņu piesārņošanu. Latvijas Kultūras fonds, Jelgavas puzurs.»



Fotogrāfiem amatieriem 80. gados labs aparāts bija FED.



1987. gadā dibinājās Latvijas Kultūras fonds un Vides aizsardzības klubs. Jelgavā izveidojās LKF Jelgavas puzurs, un daudzi atbalstīja arī Vides aizsardzības kluba aktivitātes. Vāca ziedojumus, piedalījās piketos, talkās. 1988. gada 3. septembrī jelgavnieki ar kuģīti brauca uz Lielupes ieteku jūrā, lai piedalītos VAK izsludinātajā Baltijas jūras glābšanas akcijā – sadošanās rokās ap Baltijas jūru.



Vecpilsēta 1988. gadā.



Jaunieši arī tolaik domāja par izklaidi, mīlestību. Ikvienu sapnis bija labs lenšu magnetofons vai pārnēsājamais radioaparāts VEF jeb vefiņš.

1984. gadā Jelgavā atzīmēja 40. gadu jubileju, kopš padomju karaspēks atbrīvoja pilsētu no vācu karaspēka. Pie stacijas atklāja jaunu pieminekli atbrīvotājiem, kas gan tautā ieguva sarkastisku nosaukumu «trīsgalvainais pūķis».



1981. gadā koris «Zemgale» svinēja 20 gadu jubileju.

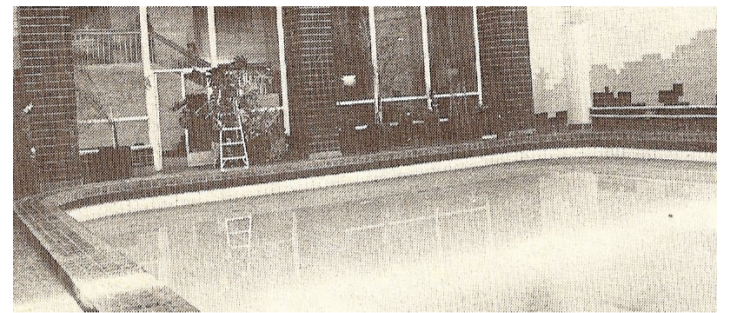


1987. gadā Jelgavas psihoneiroloģiskā slimnīca svinēja savu pastāvēšanas 100 gadu jubileju. Tai par godu tika atklāts arī sabiedriskais muzejs, tā vadītāja – Inta Čakste.

Kultūras un vēstures pieminekļu saglabāšana ir viena no pirmajām diskusiju tēmām. Jelgavā diskutē par vecpilsētas saglabāšanu, pieminekļu kopšanu. 80. gadu vidū izveidojas kustība – talkas pieminekļu kopšanai. Lūk, studentu talcinieku grupa Meža kapu kopšanas talkā 1987. gadā.



«Iededzies par Latviju» – tas skan kā aicinājums, izgaismojot Latvijas tiltus, vienojoties kopīgā talkā un gaidot mūsu valsts 90. dzimšanas dienu. «Jelgavas Vēstnesis» arī aicina – iedegsimies par savu pilsētu! Turpmāk ik nedēļu līdz pat Latvijas jubilejai vēsturiskās fotogrāfijas piedāvājam iepazīt Jelgavu: kā tā augusi, mainījies, attīstījies 90 gadu laikā. Galvenie vēsturiskie fakti droši vien daudziem ir labā atmiņā, taču mēs centsimies izcelt interesantas niansas un notikumus, lai iepazītu savu pilsētu vēl labāk. Šoreiz septītais vēsturiskais posms – no 1978. līdz 1988. gadam. P.S. Varbūt arī jūsu ģimenes albumā saglabājušās interesantas vēstures liecības par Jelgavu un jūs esat gatavi tajās dalīties?! Fotogrāfijas, īpaši par laika posmu no 1990. gada, gaidīsim redakcijā Svētes ielā 33, 211. kabinetā, tālrunis 63048801, vai aicinām tās iesūtīt pa e-pastu: redakcija@zi.jelgava.lv.



Baseins kompleksā «Tonuss».

1984. gada 28. februārī mūsu klases tūris-ta pulcēja biedri bija Rīgas svaigtlošanas iestādītā, kur redzēja: Kompiuteri: SM-1, kā arī svaigtlošanas un divu veidu lipogāzijas mašīnas. Tur mūs iemācīja spēli KVIŅGI.



Fotogrāfija pulcēja biedri pie kompiutera SM-1.

Pionieru pulciņi un to aktivitātes ir neatņemama šo laiku daļa. Te kāds skolēnu ieraksts par pionieru gaitām.



Liels notikums Jelgavā bija nopostītā Lāčplēša pieminekļa meklējumi un tā fragmenta atradums dzelzceļnieku bērnodārza pagalmā 1988. gada maijā.

Zīmīgākie notikumi Jelgavā no 1978. līdz 1988. gadam

- 1981. gads – Jelgavā dzīvo 69,5 tūkstoši iedzīvotāju. Pilsēta ir liels rūpnieciskās ražošanas centrs, lielākais uzņēmums ir RAF – Rīgas Autobusu fabrika, kas ražo Padomju Savienībā populāros mikroautobusus. Jelgava ir ievērojams dzelzceļa mezgls, ko savos Padomju Savienības atombombardēšanas plānos kā vienu no mērķiem paredz NATO.
- 1987. gads – Gorbačova «perestroikas» jeb pārkārtošanās laikā PSRS notika interesants eksperiments, RAF direktora vietā Jelgavā tika izsludināts konkurss, uzvarēja pārkrievojies vācietis Viktors Boserts no Omskas. Vēlāk viņš atbalstīja Latvijas neatkarības pretiniekus interfrontiešus.
- Līdz 1988. gadam – uzceļ LLA Hidromeliorācijas fakultāti, kompleksu «Tonuss», Sanepidstacijas jauno ēku.

Materiāls sagatavots ar vēsturnieka Andra Tomašūna un Ģederta Eliasa Jelgavas Vēstures un mākslas muzeja atbalstu

